

GEDICHTEN EN LIEDEREN UIT 1862

Liederbundeltje 1862

Onderhavige drie liedjes komen uit een bundeltje van 8 bladen, 16 blz., recto verso volgeschreven, formaat catechismus.

Het telt 5 bladen Franse liedjes, 3 Vlaamse. Het is gekaft in een krantenblad van een (maritieme) krant van na 1856.

Op het onooglijke kaptje staat geschreven

Cuykens

Briquetier

Rumpst

Boom le 26 Octobre 1862

(waarschijnlijk zelfde handschrift als dat der liedjes) bewaard door Michel Lamberts.

De liedjes kunnen overgeschreven zijn door Sophie Cuykens (°1845) of door Philomena Cuykens (°1848). Waren beiden toen in pensioonaat te Boom?

Hun vader stierf in 1863. Het boekje werd alleszins bewaard door Philomena Cuykens (gehuwd met Emile Swenden), anders zou het niet tot de nalatenschap van Swenden - Cuykens behoord hebben.

De Leopold waarvan sprake is in 't Oud van Jaren is Leopold I (+1865); Napoleon: bedoeld wordt zijn tussenkomst ten voordele van Maximiliaan van Oostenrijk en ten voordele van Pius IX. In beide ondernemingen toonde hij zich stilaan meer terughoudend.

Nieuwe Bezems

D' Oude liedjes zijn de beste,
Schoon dat 't veel de waarheid is,
Zing 'k er een van d' allerleste
En gij zult mij roepen (bis)
O ja! want de nieuwe spijzen
Doen opnieuw den eetlust rijzen
En men schaft met nieuwen moed
Ook is 't nog niet veel geplogen
Dat die spreuk al heeft gelogen
Nieuwe bezems keren goed!

'k Heb een vriend die alle maanden
Heeft van doen een nieuwen woon
En dan telkens houdt hij staande
Dezen is wel eens zo schoon!
O Ja! Dat is nu wat anders
Als bij Peer en Jan en Sanders
Bij dat ras dat schelmegoed!
Nu zal ik gerust gaan leven
En 't is voor nen dag of zeven
Nieuwe bezems keren goed!

En Mevrouw die komt blijmoedig
Nu heb ik 'n'n braven Hendrik
Alles gaat nu eens zo spoedig
Alles staat nu goed en regt!
O Ja roept mijnheer Verveken
Wacht maar eens een koppel weken
Of hij 't nog zo viinig doet!
Nu vandaag is hij een gauwken
maar hij weet ook wel, mevrouwke
Nieuwe bezems keren goed!

Nieuwebakkers stelen weinig
Nieuw getrouwden kussen veel
Oude tongen zijn venijnig
Jonge meisjes zijn zoo eil
O ja! ook het leste liefke
Haltoos een hartendiefke
Tot men weer wat versch ontmoet
En wat maakt zottinnen blijer?
Altijd aan een nieuwen vrijer,
Nieuwe bezems keren goed.

